

शिव उवाच ।

वदतीत्यं मुनिर्यावत् तावत् स दृष्टोऽखिलैः ।
सर्वावयवसम्युक्तं गजानन उमासुतः ॥
किरीटकुण्डलधरो युगबाहुः सुलोचनः ।
वामदक्षिणभागे च सिद्धिद्विविराजितः ॥
दृष्ट्वा विनायकं स्कन्द । तथाभूतं निजैच्छया ।
हर्षयोत्पुल्लनयना देवाः सर्वे तदाब्रुवन् ॥
गजानन इति ख्यातो भविताऽयं जगत्त्रये ।
एवं भाद्रचतुर्थ्यां स अवतीर्णो गजाननः ॥”)

गजारिः, पुं, (गजस्य अरिः गजः । तन्नाशकत्वात्
तथालम् ।) वृक्षविशेषः । सिंहः । यथा,
“गजारिस्तुलसिंहयोः ।” इति हज्जुचन्द्रः ॥
गजाग्रनः, पुं, (गजेन हस्तिना अग्रते अटाते
इति । गज + अग्र + कर्मणि लृट् ।) अश्वत्थ-
वृक्षः । इति रत्नमाला ॥ गजादनीऽपि ॥
गजाग्रना, स्त्री, (अग्रातीति । अग्र ग भोजने
+ कर्त्तरि ल्युट् । गजः अग्रनो भक्षको यस्याः ।)
भङ्गा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यस्मिन्निधं अवहृ-
यते तद्वयथा,—

“गजाग्रना-कुम्भिक-दाडिमानां
रक्षैः कृते तैलघृते सदधि ॥”

इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे चत्वारिंशत्तमेऽध्याये ॥
शङ्खकीटवृक्षः । पद्ममूलम् । इति रत्नमाला ॥
गजास्यः, पुं, (गजस्य आस्यं मुखमेव आस्यं
अस्य ।) गणेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (गजस्य
आस्यम् ।) हस्तिमुखे स्त्री ॥
गजाङ्गं, स्त्री, (गजेन गजनाम्ना आहृतं इति
गजेन सह आङ्गा संज्ञा यस्य इति वा ।)
हस्तिनापुरम् । इति मेदिनी ॥
गजाङ्ग्यं, स्त्री, (गजेन गजनाम्ना आङ्गयोऽस्य ।)
हस्तिनापुरम् । इति शब्दरत्नावली ॥
गजाङ्गा, स्त्री, (गजस्य आङ्गया संज्ञया आ-
ङ्गा संज्ञा यस्याः ।) गजपिप्पली । इति मेदिनी ॥
(पण्यायोऽस्या यथा,—

“करिपिप्पलीभकणा कपिवल्गो कपिवल्गका ।
श्रेयसी वशिष्ठश्चापि गजाङ्गा गजपिप्पली ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

गजेन्द्रा, स्त्री, (गजस्य इन्द्रा प्रिया ।) विदारो ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ भुङ्क्ते इति भाषा ॥
गजोषणा, स्त्री, (गजोपपदेन युता उषणा
पिप्पली ।) गजपिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥
गज्जः, पुं, (गजं भावे + घञ् ।) अवज्ञा । भाङ्गा-
गारम् । खनिः । इति हेमचन्द्रः ॥ गोष्ठा-
गारम् । इति हारावली ॥ गोयालिघर इति
भाषा ॥

गज्जः, पुं स्त्री, (गजं भावे + घञ् ।) भाङ्गागारम् ।
इति मेदिनी ॥

गज्जा, स्त्री, (गज + टाप् ।) मदिरामृहम् । इत्य-
मरः ॥ १०॥ ८॥ खनिः । इति मेदिनी ॥ पामरसङ्ग ।
मद्यभाहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

गङ्गिका, स्त्री, (गङ्गा + स्वार्थे कन् अत इलम् ।)
मदिरामृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

गड, इ गखे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
अकं-सेट्-इदित् ।) इ, कर्मणि गङ्गाते । गखे
कपोलविषयक्रियायाम् । तथा च । यत्र द्रव्य-
निर्देशस्तत्र तन्निष्ठक्रियाविशेषो लक्ष्यते । इति
मैत्रयनोपदेवौ ॥ रमानाथस्तु कञ्जु कार्वश्य इत्य-
स्मात् कार्वश्य इत्यनुवृत्त्या कपोलकर्तृककार्वश्य-
मिति व्याख्याय गङ्गति कपोलः पांशुना इत्युदा-
हृतवान् । केचित्तु गङ्ग इति शब्दस्य युत्-
पत्त्यर्थमेवायं धातुर्मन्तव्यो न त्वस्यायत्र प्रयोगः
इत्याह । इति दुर्गादासः ॥

गड, म सेके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-सकं-
सेट् । घटादिः ।) म, गडयति । सेकः चर-
णम् । गडयति घटात् पानीयम् । डलयोरेक-
त्वात् लस्येयं प्रायः प्रयोगः । इति रमानाथः ॥
तस्मै तु लान्तपक्षेऽपि मानुष्यः । स्वमते तु
लान्तो वक्ष्यमाणः स त्वनुवन्त्यश्व्यः इति
विरोधः । इति दुर्गादासः ॥

गडः, पुं, (गडति गलति हस्ताज्जालादिभ्यो वा
चरतीत्यर्थः । गड् + अच् ।) मत्स्यभेदः ।
गडुइ माह् इति भाषा ॥ अन्तरायः । इति
मेदिनी ॥ परिखा । अवधानम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥ देशविशेषः । राजनिर्घण्टे गडलवण-
पर्याये गडदेशजमिति दर्शनात् ॥

गडकः, पुं, (गड् + स्वार्थे कन् ।) मत्स्यविशेषः ।
गडुइ माह् इति भाषा । तत्पर्यायः । शङ्ख-
लार्भकः २ । इत्यमरः । १ । १० । १७ ॥
गडः, ३ गलः ४ गलकः ५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । रुच-
त्वम् । कषायत्वम् । शीतलत्वम् । लघुत्वञ्च । इति
राजवल्लभः ॥

गडयन्तः, पुं, (गडयति जलमिति । गड् चरणे +
यिच् । “तभूवह्विषमिभिसाधिगङ्गीति ।”
उणां ॥ ३१२८ । इति भच् । घटादित्वात् भिच्
मितां वृत्तः अयामन्तेति गौरवादेशः ।) मेघः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादित्तिः ॥

गडलवणं, स्त्री, (गडदेशाज्जातं लवणम् । शाक-
पार्थिवदिवत् मध्यपदलोपिसमायः ।) संवर-
देशोद्भवलवणम् । सामरखण इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । शुभ्रम् २ पृथ्वीजम् ३ गडदेशजम् ४
गडोत्थम् ५ महारम्भम् ६ सांवरम् ७ संवरो-
द्भवम् ८ । अस्य गुणाः । उष्णत्वम् । लवणत्वम् ।
रूषदन्तत्वम् । मलापहत्वम् । दीपनत्वम् । कफ-
वाताश्रौनाशित्वम् । कोष्ठशोधनत्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥

गडदेशजं, स्त्री, (गडदेशात् जायते इति । जन् +
ङ् ।) सांवरलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गडि, पुं, (गड् + इन् ।) वतसतरः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ अलसो गवादिः । गडिया इति
भाषा ॥ यथा, काव्यप्रकाशे ।

“गुणानामेव दौरात्मागडुरि धूर्तं निरुच्यते ।
असंजातकिण्ठस्त्वः सुखं खपति गौर्गडिः ॥”

गडुः, पुं, (गड् + वाहुलकात् उन् ।) गलगङ्गः ।

गडगुडः । स तु घाटामस्तकयोर्मध्ये मांसवृद्धिः ।
इति लिङ्गादिसंयत्ते अमरभरतौ ॥ कुजः ।
इति मेदिनी ॥ शल्यास्तम् । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ किञ्चुलुकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ विषम-
ग्रन्थिः । यथा काव्यप्रकाशे तदेतत् कायान्त-
गडुभूतमिति नास्य भेदलक्षणं कृतमित्यत्र
तट्टीकारः ॥ (“न च अजागलस्तनवदन्त-
गडुना तेन किं वेति वाच्यम् ।” इति वेदान्त-
भाष्यम् ॥)

गडुरः, त्रि, (गडुल + रस्य लत्वम् ।) कुजः । इति
शब्दरत्नावली ॥

गडुलः, त्रि, (गडुः स्थूलमांसपिण्डविशेषः अस्या
स्तीति । गडु + “सिन्धादिभ्यश्चेति ।” ५ । २ ।
६७ । इति लच् ।) कुजः । इत्यमरः ॥ २ । ६ । ४८ ॥

गडुरः, पुं, (गड् + “पतिकटिकुटिगडिगुडिदन्प्रिभ्य
एरक् ।” उणां । १ । ५६ । इति एरक् ।) मेघः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गडोत्थं स्त्री, (गडदेशात् उत्तिष्ठति संजायते
इति । गड् + उत् + स्था + कः ।) गडलवणम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गडोलः, पुं, (गड् + “कपिगडिगडिकटिपटिभ्य
ओलच् ।” उणां । १ । ६७ । इति ओलच् ।)
गुडः । इत्युणादिकोषः ॥ यावः । इति हेम-
चन्द्रः ॥

गडुरिका, स्त्री, (गडुरः जलप्रवाहः सोऽस्या-
मस्तीति । यद्वा गडुरः मेघपालः तमनुगच्छ-
तीति । ठन् टाप् च ।) अज्ञातप्रवाहागम-
मूलो धारावाही नदीविशेषः । इति केचित् ।
मेघयूथैरनुगम्यमाना मेघी । इत्यन्ये । इति
काव्यप्रकाशटीकायां महेश्वरः ॥

गडुकः, पुं, (गडुक इति निपातनात् ह्रितम् ।)
जलपात्रविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ गड्
इति भाषा ॥

गड्डुकः, पुं, (गड्डुक इति पृथोदरात् उकारस्य
दीर्घत्वम् ।) गड्डुकः । इति शब्दरत्नावली ॥

गण, त् क संख्याने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तबुरां-परं-सकं-सेट् ।) ऋद्धन्वोपधः ।
गणयति । इति दुर्गादासः ॥

गणः, पुं, (गणयते गणयति वा कर्मण्यप । कर्त्तरि
अच् वा ।) समूहः । (यथा, हितोपदेशे
१ । ६३ । [फलम् ॥”)

“न गणस्याग्रतो गच्छेत् सिद्धे कार्ये समं
प्रमथः । (यथा, मेघदूते । ३५ ।

“भर्तुः कण्ठच्छविरिति गणैः सादरं वीक्ष्यमाणः ॥”
ब्रह्मवैवर्तः । (यथा, गोः रामायणे । ५ । ६ । ७ ।

“घनाध्यक्षसमां देवः प्राप्नोति वृषभध्वजः ।
उमासहायो देवेशो गणैश्च बहुभिर्वृतः ॥”)

सेनासंख्याविशेषः । तद्वयथा । गजाः २७
रथाः २७ अश्वाः ८२ पदातिकाः १३५ सप्त-
दायेन २७० । इत्यमरः । २ । ८ । ८१ ॥

(यथा, महाभारते ।
“नयो गुल्मा गणो नाम बाह्विनी तु गणाख्यः ॥”)